

Nadaljevanje s 1. strani

lovali zoper takšno politiko, za to odgovarjati.

Poleg tega, da smo v Sloveniji že storili prve korake za ublaževanje problemov razslojevanja, pa bomo komunisti morali še naprej vztrajati za reševanje naslednjih vprašanj: graditi več, hitreje in cenejših stanovanj, postaviti ekonomske stanarine, zboljšati socialno strukturo učencev in študentov, odpraviti socialno diferenciacijo v izobraževanju (šole dostopne vsem!), povečati število otroških zavodov in drugih oblik predšolskega in šolskega varstva (brezplačne knjige za otroke staršev z manjšimi OD, dnevni obroki hrane, podaljano bivanje, stroški za prevoz, večja dostopnost otroških zavodov, prednosti, različno prispevanje k stroškom itd.), kar vse mora prispevati k uresničitvi načela o enakem startu otrok v življenje. Čakajo nas še vprašanja, ki zadevajo odpravljanje nezaposlenosti, odhajanje naši delavci v tujino, zatiranje pridobivanja zaslužkov, privilegijev in drugih ugodnosti v nasprotju z zakonom in samoupravnimi socialističnimi normami, uveljavljanje sistema dohodka iz minulega dela in druga vprašanja, ki so v zvezi z ekonomskim položajem človeka v naših družbenoekonomskih razmerah.

Pri vsem tem pa smo si bili na konferenci edini, da za ta boj nismo komunisti odgovorni samo v določenih okoljih, ampak v vseh celicah našega življenja.

Naša javnost je z razprtimi rokami sprejela politiko ZK, da naj bo odločanje o razširjeni reprodukciji v rokah delavskega razreda. Kljub pomembnim naporom pa so se le počasi spreminjali materialni odnosi v položaju delavskega razreda in samoupravnega družbenega dela, predvsem proizvajalci. Pri oblikovanju skupne jugoslovanske akumulacije oziroma v njenem skupnem denarnem izrazu odpade samo približno 25 odstotkov na sredstva družbenega gospodarstva, 45 odstotkov je sredstev bank in družbenopolitičnih skupnosti, približno 25 pa so sredstva prihrankov prebivalstva in zasebnega sektorja. Takšni odnosi v sistemu financiranja družbene reprodukcije so izraz neugodnega položaja delavskega razreda, predvsem proizvajalcev in posledica prevladujoče vloge kreditov in kreditne odvisnosti gospodarstva.

To hočejo ustavna dopolnila odpraviti. Njihovo bistvo je v tem, da so orožje delavskega razreda, torej neposrednih proizvajalcev nad obvladovanjem z vso akumulacijo, ki jo ustvarjamo. Ker gre njihova nova vrednost, ki jo ustvarjajo v proizvodnji za različne potrebe v vseh oblikah našega družbenega življenja, morajo izključno, edino in samo oni sprejemati odločitve o delitvi družbenega proizvoda. Mehanizem samoupravljanja se torej ne začne in konča v proizvajalni TOZD, ampak je njegova vsebina razširjena tudi v asociacije združenega gospodarstva, v banke, zavarovalnice, blagovni promet, samoupravne interesne skupnosti, družbenopolitične skupnosti, v razne družbene sklade, v bolnice, zdravstvene zavode, šole — skratka odločujoča beseda proizvajalca mora prevladovati po vseh strugah, po katerih se pretaka njegov dinar. To je politika in cilj ZK, hkrati pa tudi temelj naše socialistične družbene ureditve, ki temelji na družbeni lastnini in na popolni odpravi izkoriščanja človeka po človeku.

Komunisti vemo, da pot do tega cilja ni lahka in da tudi ne bo kratka. Toda ker nas je veliko in nas bo še več, ker smo aktivni in dosledni, zlasti pa ker enotno mislimo in delamo, bomo naš boj za samoupravni socializem nadaljevali do končne zmage.

JOZE BENČINA
delegat četrte konference ZKJ

Uspešna akcija MČRK osnovne šole »Prule«

Naša razredničarka, mentorica organizacije Rdečega križa na osnovni šoli Prule, je zvedela za težko življenje in resno bolezen Klare Rus s svojimi sedmimi otroki. Sklenila je, da ji člani RK priskočimo na pomoč z denarnim prispevkom. Denarno pomoč 2.000 dinarjev smo poslali 6. aprila 1973. Napisali

smo ji tudi pismo z našimi toplimi pozdravi.

Kmalu pa smo tudi od nje prejeli pismo, v katerem se tovarišica Rusova prisrčno zahvaljuje za pomoč. V pismu pravi, da je pisala vrstice s solzami v očeh in da so se ji tresle okorne roke.

Veseli smo, da smo lahko pomagali človeku v stiski.

MOJCA GABRIJALČIČ,
3. b. r. Osnovna šola Prule

Kako v vrtec?

Na zboru članov krajevne organizacije SZDL Gradišče 16. aprila je bilo med drugim postavljen vprašanje, kakšne možnosti imajo v bistvu otroci iz krajevne skupnosti Gradišče za sprejem v vzgojno-varstveno ustanovo »Dr. France Prešeren«, kje so meje solidar-

nosti in kakšni so obeti za sprejem oziroma za varstvo otrok v prihodnje.

Podatki, ki so na razpolago, sami po sebi na ta vprašanja ne odgovarjajo. Vzgojno-varstveni zavod »Dr. France Prešeren« lahko sprejme 180 otrok. Po podatkih krajevne skupnosti Gradišče je v vrtcu 80 otrok z njenega območja, 56 otrok je iz drugih krajevnih skupnosti občine Ljubljana-Center, 26 iz občine Vič, 14 iz občine Šiška in trije iz občine Bežigrad. V letu 1973 je bilo iz krajevne skupnosti Gradišče nerešenih 98 prošelj za sprejem v vrtec, ostalih pa 58.

Podatke različno razlagajo in sedanja struktura otrok v vrtcu različno zagovarjajo. Prosimo, da o tem spregovori komisija za sprejem otrok v vrtec, v kateri so tudi predstavniki krajevne skupnosti Gradišče, in da pojasnilo objavi v »Dogovorih«.

Prizadeti občani

Nekaj misli o dr. Potrčevi »Socialistični morali«

Pred leti so izhajali v dnevnem časopisju članki dr. Potrča o socialistični morali. V njih je bilo toliko lepih misli o tovarištvu nesebičnosti, poštivosti in pripravljenosti pomagati svojemu bližnjemu, da so pred nami zaživele vse tiste duhovne vrednote, ki so bile navzoče, ko smo po vojni začeli obnovljati našo porušeno domovino.

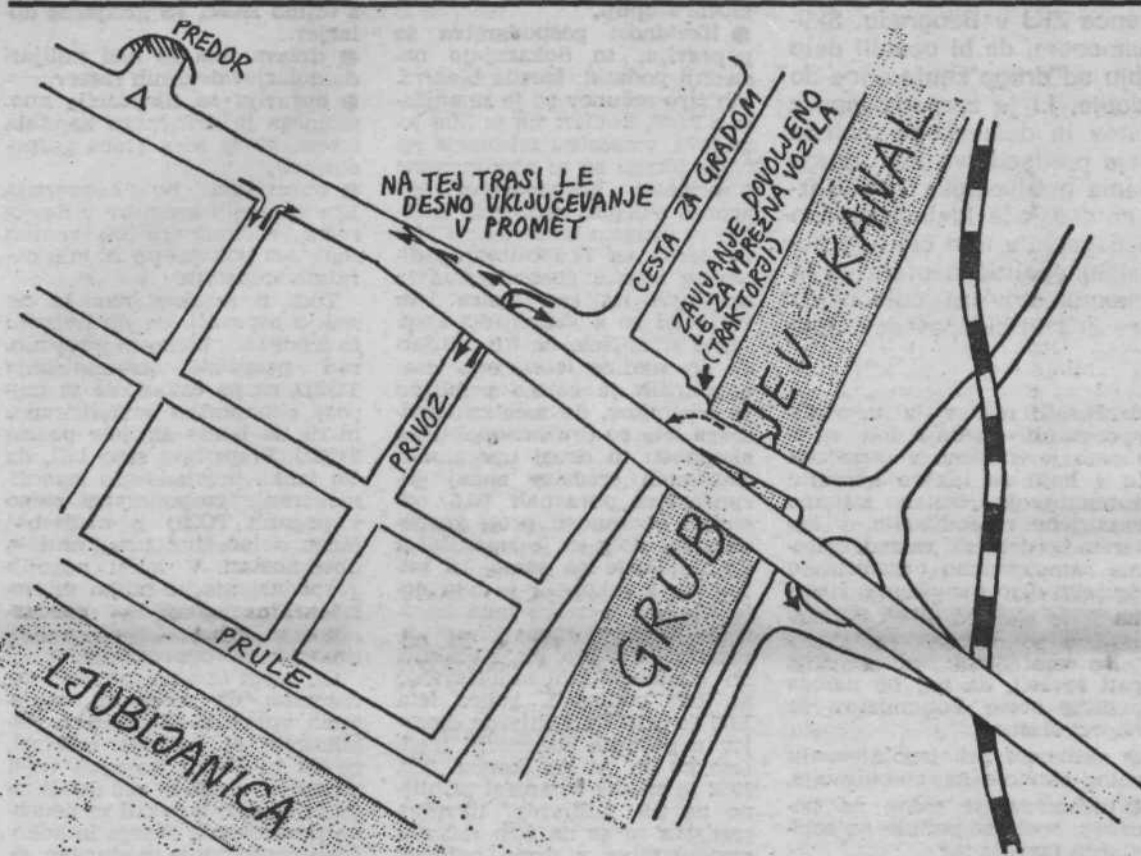
Postopoma smo začeli zemarjati te vrednote in usmerjali naša dejanja v glavnem k pridobivanju materialnih dobrin. Zato smo želeli, da bi članki izšli v obliki knjige, ki naj bi bila dostopna slehernemu delovnemu človeku, ga preobrazila in mu dala napotke za uspešno sodelovanje pri graditvi socializma. Končno je konec leta 1972 izdala založba obzorja iz Maribora broširano knjigo z naslovom »Socialistična moral« s ceno 98 dinarjev, ki pa ni primerna povprečnemu standardu delovnega človeka.

Knjiga je že razprodana in priporočljivo bi bilo, da bi jo ponovno natisnili v večji nakladi in po nižji ceni. Za to naj bi poskrbele tudi vse družbenopolitične organizacije z raznimi dotacijami, kar bi se bogato odrestovalo.

Tako bi njegove misli našte pot v domove tistih, ki jim je bil dr. Potrč vzor borca za socializem.

Tudi naša televizija bi lahko prispevala svoj delež k popularizaciji njegovih misli in nauk.

C. K.

Ali zopet pravda

Za podvoz ali nadvoz železnice?

Pred časom smo bili po dnevnem časopisju obveščeni, da je v načrtu gradnja mostu čez Grubarjev kanal ob sedanjem Karlovškem mostu. Obvestilo izkazuje in poudarja nujnost gradnje mostu na tolikaj obremenjeni medrepubliški cesti v odstranitve enega najožjih cestnih grl na glavnih cestnih trasah, ki peljejo skozi Ljubljano.

Zelo polemično in v negotovost gradnje pa je nakazana možnost v dveh različnih načelih rešitvah nove cestne trase v pod-ali nadvoz z železnico! Ali naj se ponovi pravda, ki je že nekoč bila splošen problem v Sloveniji zaradi pod-ali nadvoza Titove ceste z železnico? Kdo bo imel od tega korist? Družba prav gotovo ne! Le stroški bodo narasli in gradnja se bo zavlekla.

Osvojiti je zamisel, ki je bila podana na zborovanju za urbanistično ureditev mestne četrti Prule, da se za izboljšanje mestnega in medmestnega prometa nujno zgradi most, ki naj razbremeni sedanega. Po tem predlogu naj bi cestna štiripasovna trasa potekala od križišča Karlovške ceste z Janežičevo ulico, v lahkem napetem loku mostne konstrukcije prenapetega betona, prek aleje Grubarjevega nabrežja, Grubarjevega kanala. Ižanske ceste, cestnih priključkov na stari cesti in železnico v spustu do križi-

šča z Orlovo ulico in omogočala hitro in dokaj jasno rešitev za krajevni promet, hitri mestni, medmestni ter zlasti na prometni uporabnosti gospodarskih vozil, ki so last kmetijcev z obeh strani Ljubljane.

Drugačna rešitev (kot npr. dvojnega mosta v sedanjem nivoju) bi terjala še en most za kmetijce in vprašljiv problem križanja z železnico! Pri tem

bi morali porušiti še več zgradb in ostala bi potreba prestavitve trase železnice, kar pa bi morala zopet plačevati družba.

Prav gotovo pa predlagani načrt ne reši nujno potrebne avto ceste za tranzitni promet, ki pa zahteva še večja in razvojno deleksežnejša načrtovanja. Predlagam rešitev, ki jo vidite na gornji skici.

CIRIL POGAČAR

Praznovali smo

Tudi v domu upokojencev na Taboru v Ljubljani smo se spomnili na 27. april in 1. maj v letu 1973

V domu upokojencev Tabor Ljubljana živi večje število ostarelih ljudi, upokojencev, tovarišic in tovarišev, ki so se že v cesarski Avstriji in stari Jugoslaviji borili za svoje delavske pravice in se množično udeleževali protestnih stavk proti bivšim režimom.

Na prvi maj je bilo v našem domu upokojencev zelo veselo. Vrtili so se obiski v določenem času. Prihajali so otroci in vnuki k svojim najdražjim, prijatelj k prijatelju, sosed k sosedu. Vsi obiskovalci so se veselili obiska, saj so našli v domu vse najlepše in splošno zadovoljstvo pri svojih dragih.

S prvim majem se je v domu upokojencev na Taboru uspešno zaključilo pobiranje

članarine za Rdeči križ in SZDL za leto 1973.

Za domski RK je vplačalo 130 članov okoli 700 dinarjev članarine. Je kar precej, saj živi v domu precej upokojencev z minimalno pokojnino. Del upokojencev je deležen pomoči pri plačevanju oskrbnine občin, ki krijejo del oskrbnine. Nekateri oskrbovanci pa sprejemajo žepnino. Del novih upokojencev pa je svojo obvezno letno članarino poravnal že pred prihodom v dom na Tabor, na svojem terenu, kjer so prej živeli.

Za SZDL smo zbrali nekoliko manj, pa smo s to zbrano članarino kljub temu zadovoljni, saj so vsi oskrbovanci dali Rdečemu križu prednost, precej pa jih je svojo obvezno članarino tudi že poravnalo na terenu.

ANTON ZRNEC

Otroška igrišča in domače živali

Pomlad je tu, vreme se je ogrelo in otroška igrišča so zaživela — ne samo v krajevni skupnosti Ajdovščina, ampak tudi drugod. Polno malih in večjih otrok vidimo na igriščih. Najmlajši navadno najdejo svoje veselje v peskovnikih, kjer mešajo mivko in jo oblikujejo v razne zaželene oblike. Drugi, večji najdejo svoje zadovoljstvo na igralih, tretji tekajo po igrišču in se igrajo med seboj. Vse je lepo in na višku veselja. Čeprav veseli in razigrani, jim kljub temu grozi nevarnost.

Dogaja se nekaj, kar je zelo neodgovorno in tudi zelo nevarno za zdravje naših najmlajših. Nekateri lastniki psov spustijo svoje ljubljence z vrvice in razumljivo je, da žival sproščeno teče po igrišču, pride do peskovnika in tam opravi svojo potrebo. Malčki pa, ne zavedajoč se, kaj se dogaja, nadaljujejo s svojim mešanjem, delanjem potičk in drugih oblik po želji, čeprav ne vedo, kaj vse njihove rokice mešajo in v kakšni nevarnosti je lahko njihovo zdravje.

V korist zdravja naših najmlajših ljubitelji psov le-teh ne bi smeli spuščati z vrvice na otroška igrišča

Vsi smo ljubitelji domačih živali, vendar moramo voditi mi njih in ne one nas.

V. J.